

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ

ЛИСТ

від 25.10.2011 р. N 4233/6/17-1115

Щодо проведення перерахунку ПДФО

Державна податкова служба України згідно із ст. 52 Податкового кодексу України розглянула запит і повідомляє.

Підпунктом 169.4.2 пункту 169.4 статті 164 Податкового кодексу України (далі - Кодекс) з урахуванням норм Закону України N 3609-VI від 07.07.2011 р. (далі - Закон) встановлено, що роботодавець (податковий агент) платника податку зобов'язаний здійснити, у тому числі за місцем застосування податкової соціальної пільги, з урахуванням положень абзацу третього пункту 167.1 статті 167 цього Кодексу, перерахунок суми доходів, нарахованих такому платнику податку у вигляді заробітної плати, а також суми наданої податкової соціальної пільги:

а) за наслідками кожного звітного податкового року під час нарахування заробітної плати за останній місяць звітного року;

б) під час проведення розрахунку за останній місяць застосування податкової соціальної пільги у разі зміни місця її застосування за самостійним рішенням платника податку або у випадках, визначених підпунктом 169.2.3 пункту 169.2 цієї статті;

в) під час проведення остаточного розрахунку з платником податку, який припиняє трудові відносини з таким роботодавцем.

Крім того, роботодавець та/або податковий агент має право здійснювати перерахунок сум нарахованих доходів, утриманого податку за будь-який період та у будь-яких випадках для визначення правильності оподаткування, незалежно від того, чи має платник податку право на застосування податкової соціальної пільги (пп. 169.4.3 п. 169.4 ст. 169 Кодексу).

Якщо внаслідок здійсненого перерахунку виникає недоплата утриманого податку, то сума такої недоплати стягується роботодавцем за рахунок суми будь-якого оподаткованого доходу (після його оподаткування) за відповідний місяць, а в разі недостатності суми такого доходу - за рахунок оподаткованих доходів наступних місяців, до повного погашення суми такої недоплати (пп. 169.3.4 Кодексу).

Якщо внаслідок проведення остаточного розрахунку з платником податку, який припиняє трудові відносини з роботодавцем, виникає сума недоплати, що перевищує суму оподаткованого доходу платника податку за останній звітний період, то непогашена частина такої недоплати включається до складу податкового зобов'язання платника податку за наслідками звітного податкового року та сплачується самим платником (пп. 169.4.4 Кодексу).

Якщо платник податку звільняється з місця роботи, то податкова соціальна пільга надається з урахуванням останнього місячного податкового періоду, в якому він був звільнений (пп. 169.3.4 Кодексу).

Оскільки згідно з п. 163.1 ст. 163 Кодексу об'єктом оподаткування платника податку (як резидента, так і нерезидента) є, зокрема, загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід, який складається із суми оподаткованих доходів, нарахованих (виплачених, наданих) протягом такого звітного податкового місяця, то метою проведення таких перерахунків є забезпечення виконання визначеної Кодексом умови щодо обмеження граничного розміру заробітної плати звітного податкового місяця, який дає право платнику податку на застосування податкової соціальної пільги, та перевірки (уточнення) наявності підстав у платника податку для застосування податкової соціальної пільги, та, як наслідок, - уточнення правильності нарахування податку з доходів фізичних осіб за кожний окремий податковий період (місяць).

Перерахунок, в т. ч. при звільненні, полягає, зокрема, в уточненні (переперевірці) сум нарахованих платнику податку протягом певного календарного періоду доходів у вигляді заробітної плати окремо за кожний місяць такого періоду та наданих податкових соціальних пільг.

Разом з тим у відповідності з підпунктом "є" пункту 176.1 статті 176, статтями 177 і 178 платники податку зобов'язані подавати податкову декларацію за результатами звітного року у строки, передбачені для платників податку на доходи фізичних осіб, якщо протягом календарного року дохід, що оподатковується за ставками, встановленими пунктом 167.1 статті 167 цього Кодексу, виплачується платнику податку двома або більше податковими агентами, і при цьому загальна сума такого доходу за будь-який календарний місяць перевищує десятикратний розмір мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного податкового року.

Платники податку, які подають податкові декларації за податковий (звітний) рік згідно з підпунктом "є" пункту 176.1 статті 176, статтями 177 і 178 цього розділу, застосовують ставку податку 17 відсотків до частини середньомісячного річного оподаткованого доходу, що перевищує десятикратний розмір мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року. Розмір середньомісячного річного оподаткованого доходу розраховується як сума загальних місячних оподаткованих доходів, поділена на кількість календарних місяців, протягом яких платником податку було одержано такі доходи у податковому (звітному) році, за який здійснюється декларування.

Заступник Голови

С. Лекарь